

Jaromír Dolanský

životopis

Jaromír Dolanský se narodil 7. 3. 1956 v Praze a mládí prožil v pražské zoo v Troji, kde také dospíval. V zoo bydlel Jaromír se svými prarodiči. S nimi tam bydlely ještě další rodiny zaměstnanců. U každého z pavilonů byly byty, v nichž žili Jaromírovi kamarádi, syn pana veterináře a spolužák ze školy. On sám vzpomíná na to, že když přišel ze školy domů, hodil tašku do kouta a šel za zvířaty.

Vzdělával se na základní škole v Troji, později na střední průmyslové škole. Má dvě mladší sestry, které vyrůstaly u maminky, ale Jaromír se o nich moc nezmiňuje. Jako dítě si Jaromír pamatuje z roku 1968 například školu v sobotu a příjezd okupantů. V tu dobu pobýval na rekreační chatě v Hejnicích, kde nad táborákem začala létat letadla. Když se za tři dny vrátili s babičkou domů, bylo už pozdě večer, rozsvítili v bytě světla, pod bytem byla silnice, kde jezdily tanky. V tom okamžiku, kdy rozsvítili, tanky začaly střílet do bytu. Při okupaci byl nedostatek masa, čekaly se dlouhé fronty, pomeranče byly jen přes vánoční čas, bylo málo kvalitní literatury.

Když dospěl, účinkoval v divadle F. X. Šaldy, kde hrál převážně šermířské role. Věnoval se horolezectví. S Československým horolezeckým svazem vyjel do Asie na Kavkaz a Pamír, do Francie na Chamonix. Při návštěvě Paříže seděl pod Eiffelovou věží a říkal si, jak je tam krásně, že by tam zůstal, jenže měl doma rodinu a nechtěl ji opustit.

Za komunismu si uvědomil, že je omezen v cestování, i přesto se snažil využít každé šance někam vycestovat. 17. listopad 1989 si pamatuje z nemocnice, kde sledoval průběh sametové revoluce v televizi s nohou v dlaze. V roce 2000 založil neziskovou organizaci Hand for help a s ní pomáhal v Afghánistánu, Pákistánu, Turecku, na Haiti a v Gruzii, kde stavěli polní nemocnice. Když pomáhal v Turecku po zemětřesení, podařilo se jim ze sutin zachránit dívku, která přežila jen díky tomu, že věděla, kde je automat na coca-colu, a tak měla co pít. Za pomoc v Gruzii dostal psiho kamaráda, který Jaromíra 13 let provázel životem. Gruzii navštívil se svojí dcerou, které bylo v té době sedmnáct let. Při pobytu v Africe také ochutnal kobru díky tomu, že na misi vlezla kuchaři do stanu. Kobru kuchař připravil k snídani.

Jaromír ovládá kromě češtiny i němčinu a ruštinu.

Momentálně bydlí v Liberci, užívá si života a věnuje se sbírkám historických zbraní. Také se vrátil skoro po 50 letech k průvodcovství na Hradě a zámku Frýdlant, kde dělal průvodce v mládí.